

Ο περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2006 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 17(Ι) του 2006
ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΤΕΡΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

215(Ι) του 2002
196(Ι) του 2004
162(Ι) του 2005.

Προσθήκη
νέου άρθρου
στο βασικό
νόμο, αμέσως
μετά το άρθρο
41 αυτού.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2006 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμους του 2002 έως 2005 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμοι του 2002 έως 2006.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 41 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου 41 Α:

«Εξώδικη
ρύθμιση
αδικημάτων.
41 Α.—(1) Αν ο Αρχιεπιθεωρητής ή οποιοσδήποτε Επιθεωρητής που έχει οριστεί με βάση το άρθρο 35, έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι οποιοδήποτε πρόσωπο διαπράττει ή έχει διαπράξει οποιοδήποτε αδίκημα με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 6 ή της παραγράφου (γ), του εδαφίου (1) του άρθρου 41, έχει εξουσία να προβεί σε εξώδικη ρύθμιση του αδικήματος:

Νοείται ότι το ποσό της εξώδικης ρύθμισης που καθορίζει ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής είναι ανάλογο με τη σοβαρότητα του αδικήματος αλλά δεν υπερβαίνει τις διακόσιες λίρες.

(2) Για τους σκοπούς της εξώδικης ρύθμισης που αναφέρεται στο εδάφιο (1), ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής επιδίδει στο πρόσωπο που πιστεύει ότι διέπραξε το αδίκημα σχετική ειδοποίηση στην οποία καθορίζεται το αδίκημα και ο χρόνος της διάπραξής του, καθώς επίσης και το χρηματικό ποσό που το πρόσωπο αυτό καλείται να καταβάλει.

(3) Αν η πράξη ή η παράλειψη την οποία ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής θεωρεί σύμφωνα με το εδάφιο (1) ότι συνιστά αδίκημα, επαναληφθεί για δεύτερη φορά ή δεν τερματιστεί εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών από την ημερομηνία επίδοσης της ειδοποίησης εξωδίκου, τότε ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής καθορίζει ποσό εξωδίκου προστίμου, διπλάσιο του ποσού που καθορίστηκε κατά την πρώτη παράβαση και σε περίπτωση που η πράξη ή η παράλειψη επαναληφθεί για τρίτη φορά, τότε ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για δίωξη του παραβάτη ενώπιον δικαστηρίου.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), αν η πράξη ή η παράλειψη την οποία ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής θεωρεί σύμφωνα με το εδάφιο (1) ότι συνιστά αδίκημα, δεν τερματιστεί σύμφωνα με τις οδηγίες του εντός σαράντα οκτώ ωρών, τότε για κάθε μέρα που η πράξη ή η παράλειψη συνεχίζεται ή επαναλαμβάνεται, θεωρείται ότι διαπράττεται νέο αδίκημα για το οποίο ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής μπορεί, είτε να προβαίνει σε ξεχωριστή εξώδικη ρύθμιση, όπως προβλέπεται στα εδάφια (1) ή (2),

είτε να προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για δίωξη του παραβάτη ενώπιον δικαστηρίου.

(5) Κάθε ποσό που καταβάλλεται με βάση τα εδάφια (1) ή (2), θεωρείται χρηματική ποινή που επιβλήθηκε λόγω καταδίκης για το σχετικό αδίκημα.

(6) Με την καταβολή του ποσού που αναφέρεται πιο πάνω, ο Αρχιεπιθεωρητής ή ο Επιθεωρητής εκδίδει σχετική απόδειξη στο πρόσωπο που το καταβάλλει, στην οποία αναγράφονται και τα εξής, δηλαδή—

- , (α) Το όνομα του προσώπου που πιστεύεται ότι διέπραξε το αδίκημα·
- (β) συνοπτική αναφορά του αδικήματος·
- (γ) ο τόπος και η ημερομηνία διάπραξης του αδικήματος· και
- (δ) το ποσό που καταβλήθηκε.

(7) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), αν το χρηματικό ποσό που αναφέρεται στο εδάφιο (1) ή (4) καταβληθεί πριν από την πάροδο δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της ειδοποίησης, ουδεμία ποινική δίωξη ασκείται αναφορικά με τη διάπραξη του σχετικού αδικήματος.

(8) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), μετά την εξώδικη ρύθμιση του αδικήματος, την καταβολή του ποσού και την έκδοση της απόδειξης όπως αναφέρεται πιο πάνω, δε χωρεί οποιαδήποτε περαιτέρω ποινική διαδικασία σχετικά με το αδίκημα και η προσαγωγή στο Δικαστήριο της απόδειξης που αναφέρεται στο εδάφιο (6) αποτελεί πλήρη απόδειξη των γεγονότων που αναφέρονται σ' αυτή και συνεπάγεται την απαλλαγή του κατηγορουμένου.

(9) Η εξώδικη ρύθμιση αδικήματος και η καταβολή του σχετικού ποσού σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις δε θεωρείται ως καταδίκη. Σε περίπτωση, όμως, καταδικαστικής απόφασης για διάπραξη άλλου παρόμοιου αδικήματος, το δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη τα πιο πάνω γεγονότα για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής.».